

SZOMSZÉDJAIM

Gondoltam, ma már nem is várlak,
tegnap voltál
és csak holnap leszel megint.

Gondoltam, ma már minek is várlak,
lefekszem . . .

Úgy volt, először csak arról álmodom, hogy esőzik. A villámok meg a dörgések elérnek hozzám. Az esőket nem értem és szeretem. Te valahol mégy, talán épp a túloldalon. Tudom, a tócsa illik legjobban a délutánba szomorúságával, ahogy átúszik a járdáról a gödörbe és énekel. Meg a kiskacsák keresik bent a szobában a kotlós alatt a felhőket. Nem tudják, hogy esik. Egész délután.

Nem lehet megérteni a záporokat. Még sohasem álmodtam róluk áprilisban, csak ma, hogy tíz óráig áztattalak, jó volt betervezni dallamuk.

Érdekes, később a Pi-Jóspárol is láttam képeket. Színesek és szárazak, azt hinni fáznak. Jóska messziről rokonom. Gondoltam, érdemes lesz róla álmodni, elvégre neked is rokonod lesz. (Ha nyerünk a lottón, így, leányfejjel nem lesz gyerekem.) Gondolom, azért jött el az éjszaka Jóska is.

Csodáltam és irigyeltem mindig a bolondokat. (Ma nem.) Mert azt hiszik, akkor esik, amikor ők szeretnék.

Volt egy rossz pisztolya a felső bal zsebében egy zsebkendőben. Meg fényes vasúti széndarabok a nadrágjában. Nem volt egészen bolond. Ha golyát látott meg llonkát, nem is volt az.

Gondoltam,
ha már nem jössz,
alhátnék is.

Megszámolhatom az ujjaimat, hogy megvannak-e még. Ez elment vadászni, ez meglötte, ez haza . . .

Gondoltam,
ezután igazán reggelig bár fekhethnék.

Hirtelen csöngettek a sarkon, mindenhol. Jankó a boltba ment ecetért, Mindennap elment. Az ablakok hol kinyíltak, hol becsukódtak. Ő ment. Én olyankor kártyáztam előttük a fűben egy pokrócon. Nem féltem, mert megbeszéltük, hogy engem nem bánt majd. Mások félték tőle. Jankó délben cukros vizet öntött egy vödörbe és megfojtotta a kiscsibéket, libákat, kiskutyákat, macskákat, mert nem szerette, ha vannak.

Jankóról kétszer már álmodtam. Olyankor nem mertem betakarózni, mert azt hittem, összedől a kártyaváram. Mindig láttam bolondokat, mindig, mindig, mindig, mindig, mindig imádkoztam a meséskönyvből a 20. oldalról a Bolond Istókot végig.

Tudtam, vannak jó és rossz bolondok. De álomban mindig egyformák. Kiegyenlítik egymást. Néha összejönnek egy téren és nem kezelnek le barátaikkal, félnek a haláltól. Szoktak táncolni is. Kár, hogy ritkán látom őket ezen a téren. Olyankor is csak állnak, nem beszélnek. Kezüket lóbázzák és ezért kiegyenlítődnek. Szép az arcuk olyankor és lakodalmakban érzik magukat.

Gondoltam,
már úgy értem a hálóruhám könyörgését,
most így hangzavarban, elalhatok. Szépen megcsókolom magam, meg a párnákat is (elmegyógyintézetek fehér huzatai) és lehalkulok. A tetőről leszól Kató (Chagal vásznáról egy hegedű), aki temetőbe jár és a hátsó szomszédunk. Sokszor bög, ha január 15-én nem süt ki a nap, mondja, olyankor mindig meghal egy katona. Katót szereti a mamája, tatája kiskannájából
a pióca, mert egyszer térdig érő szoknyát varrt magának.

Gondoltam, mégis megvárlak.

Ma, hogy esett, ide találsz. A kapunál dobbantasz háromat a lábaddal és az égre nézel, a zárban a kulcs mereven utánad fordul, majd ha kivártalak.

Most még esik. Tűnődik vörösen. A szobám utcájából már csak négy fa látszik. Ijedtek és tehetetlenek. Mindig is félték az esőktől. Úgy van, ma átreszkedték a délutánt és várják a madarakat.

Most, hogy feketét is főztem, az egyik csöppecske leguggolt, majd a párkányra zuhant. Az üvegről sügta vissza, ígyak, te már úgysem jössz. Azután én is elmehetek a térre. Ott várnak rám.

Ebből a szürke átlátszóságból az ötlet: majd egészen később, ha tetszik, megálmodom Jácintot is, aki zsidó és a templomok előtt kéreget. Most még egyre csak a kilincset lesem, meg a madarakat a fákra. Senki sem jön. Szétázik majd minden. Csak a Jácint áll az újságos nénike mellett és megnézi a kését. Mesélik, egyszer megszurkálta valakijét. Azóta tisztelettel és távolsággal adózom neki.

Biztos Bauernek vagy Brucknernek hívják. Félnék Jácint, ezért szokott bicskázni.

Most a délutánnal sok jó bolond érkezett a levegőbe, ezért tudok álmodni majd az éjszaka. Meg azért is, hogy hiába nyújtottam az esernyőm neked. Elhatároztam: most már csak hadd essen. Jó volna krémest, vagy éppen hájas kiflit enni.

Később, ahogy igazából szoktam, majd teljes erőmből álmodok. Most csak délután van. Előbb elmegyek a futballmérkőzésre a fű végett. Talán ott még vannak madarak.